

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

Romans 49

விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் - Abraham

ரோமர் 4:1-8, அப்படியானால், நம்முடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் மாம்சத்தின்படி என்னத்தைக் கண்டடைந்தான் என்று சொல்லுவோம்? 2. ஆபிரகாம் கிரியைகளினாலே நீதிமானாக்கப்பட்டானாகில் மேன்மைபாராட்ட அவனுக்கு ஏதுவுண்டு; ஆகிலும் தேவனுக்குமுன்பாக மேன்மைபாராட்ட ஏதுவில்லை. 3. வேதவாக்கியம் என்ன சொல்லுகிறது? ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்று சொல்லுகிறது. 4. கிரியை செய்கிறவனுக்கு வருகிற கூலி கிருபையென்றெண்ணப்படாமல், கடனென்றெண்ணப்படும். 5. ஒருவன் கிரியை செய்யாமல் பாவியை நீதிமானாக்குகிறவரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிறவனாயிருந்தால், அவனுடைய விசுவாசமே அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்படும். 6.

அந்தப்படி, கிரியைகளில்லாமல் தேவனாலே நீதிமானென்றெண்ணப்படுகிற மனுஷனுடைய பாக்கியத்தைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு: 7. எவர்களுடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவர்களுடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ, அவர்கள் பாக்கியவான்கள். 8. எவனுடைய பாவத்தைக் கர்த்தர் எண்ணாதிருக்கிறாரோ, அவன் பாக்கியவான் என்று தாவீது சொல்லியிருக்கிறான்.

ரோமர்கள், அதிகாரம் 3 வசனம் 21 முதல் அதிகாரம் 8 வரை பவுல் பேசுகிறார், தேவன் ஒரு இரட்சிப்பைக் கிறிஸ்து தனது கிரியையின் மூலம் வழங்குகிறார், விசுவாசிகளுக்கு இலவச பரிசாக, தங்கள் சொந்த கிரியைகளால் அல்ல.

ஏன் ஆபிரகாம்?

ஆபிரகாம் ஒரு பழைய ஏற்பாட்டு பாத்திரமாக இருந்ததால், விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையின் மூலம் நீதியின் நித்திய சத்தியத்தை ஆபிரகாம் காட்டுவார்..

ஆபிரகாமைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், இது ஒன்றும் புதிதல்ல, இது மிகவும் பழைய ஒன்று என்று பவுல் கூறுகிறார்.

ஆபிரகாம் மோசேக்கு முன்னும் இருந்தான்.

ஆபிரகாம் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் அடையாளத்திற்கு முந்தியவர்.

ஆபிரகாம் உண்மையில் ஆணாதிக்க காலத்தில், மிகவும் பழமையான காலத்தைச் சேர்ந்தவர்.

அவர் ஆதியாகமம் புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் தோன்றுகிறார்.

ஆதியாகமம் புத்தகத்தில் உள்ள ஒரு மனிதன் கிருபையால் விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டான், கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்பட்டான் என்று பவுலால் நிறுவ முடிந்தால், அவர் நமக்கு ஒரு காலமற்ற உண்மையைக் கொடுத்திருக்கிறார், புதிதாக எதுவும் இல்லை.

அவர் தனது கிரியைகளால் இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்த ஒரு மனிதனின் உதாரணம் அல்ல, மாறாக விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையால் இரட்சிக்கப்பட்ட மனிதர்.

எளிமையான குழந்தை போன்ற நம்பிக்கையில், தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்து, தேவனின் வார்த்தையை முக மதிப்பில் எடுத்துக் கொண்டார், தேவனை விசுவாசித்தார் நம்பினார். அந்த நம்பிக்கையின் செயலால், அவர் நீதியைப் பெற்றார்.

ரோமர் அதிகாரம் 4 ஐ மூன்று வழிகளில் பிரிக்கலாம்.

1. கிரியைகளால் அல்ல விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் (V1-8)
2. கிருபையால் நீதிமானாக்கப்படுதல், சட்டம் அல்ல (9-17)
3. மனித முயற்சி அல்ல, தேவனின் வல்லமையால் நீதிமானாக்கப்படுதல். (18-25)

1. கிரியைகளால் அல்ல விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் (V1-8)

ஆபிரகாம் கதை ஆதியாகமம் 12 ஆம் அதிகாரத்தில் தொடங்குகிறது.

ஊர் என்ற நகரத்தில் வாழ்ந்த ஆபிரகாமை தேவன் தேர்ந்தெடுத்தார்.

சிறந்த தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அடையாளம் காண முடியும் , ஊர் நகரம் ஒருவேளை சுமார் 300 ஆயிரம் மக்களைக் கொண்டிருந்தது. இது ஒரு வணிக நகரம், பாரசீக வளைகுடாவில் உள்ள மெசபடோமியாவில் அமைந்துள்ள மிக முக்கியமான நகரம்.

அந்த நாட்களில் இது Tigris மற்றும் Euphratesஆகிய இரண்டு பெரிய நதிகளின் பகுதியில் அமைந்திருந்தது. தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள், இந்த பழங்கால

தளத்தை கையாள்வதில், இது சுமார் நான்கு சதுர மைல் பரப்பளவில் அமைந்திருக்கலாம் என்று கூறியுள்ளனர்.

மக்கள் இருந்தார்கள் என்றும் தீர்மானித்துள்ளனர்.

உயர் கல்வி கற்றவர்கள்,

கணிதத்தில் மிகவும் புலமை வாய்ந்தவர்,

வானவியலில் வல்லவர்,

நெசவு மற்றும் வேலைப்பாடு, மற்றும்

பொதுவாக எழுதப்பட்டது.

அதாவது, ஆதியாகமம் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தின் மூலம் ஆபிரகாமின் காலத்திலும் தங்கள் மொழியை எழுத்தாக மாற்றி , எழுத்தில் களிமண் பலகைகளில் எழுதினார்கள்.

அவர்கள் பன்மடங்கு கடவுள்களை வணங்கினர். அவர்கள்தான் நாம் "பல தெய்வ வழிபாடு" என்று அழைக்கிறோம். அவர்களுக்கு பல கடவுள்கள் இருந்தனர்.

அதில் முதன்மையானவர் நன்னா என்ற பெயருடைய கடவுள், அவர் சந்திரன் கடவுள்.

ஆபிரகாமின் தந்தையின் பெயர் தேராகு, அவர் ஒரு விக்கிரக ஆராதனை செய்தவர். சிலைகளை வணங்கினார்.

யோசுவா 24:2, அப்பொழுது யோசுவா சகல ஜனங்களையும் நோக்கி: இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய

கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: பூர்வத்திலே உங்கள் பிதாக்களாகிய ஆபிரகாமுக்கும் நாகோருக்கும் தகப்பனான தேராகு என்பவன், நதிக்கு அப்புறத்திலே குடியிருந்தபோது அவர்கள் வேறே தேவர்களைச் சேவித்தார்கள்.

எனவே, ஆபிரகாம் ஒரு புறமத சூழலில் வளர்க்கப்பட்டார். அவர் ஒரு முக்கியமான, படித்த இடத்தில் வளர்க்கப்பட்டார், அங்கு திறமையான வர்த்தகம் மற்றும் அற்புதமான விவசாயம் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் ஒரு பேகன் சமுதாயத்தில் வளர்க்கப்பட்டார். அவர் ஒரு குடும்பத்தில் வளர்ந்தார், அங்கு அவர்கள் சிலைகளை வணங்கினர்.

தேவன் இந்த மனிதரான ஆபிரகாமிடம் அவருடைய புறமத சூழலின் மத்தியில் வந்தார், மேலும் அவர் ஒரு புதிய பாதையைப் பின்பற்ற அவரை அழைத்தார்.

ஆதியாகமம் 12:1-3, கர்த்தர் ஆபிராமை நோக்கி: நீ உன் தேசத்தையும், உன் இனத்தையும், உன் தகப்பனுடைய வீட்டையும் விட்டுப் புறப்பட்டு, நான் உனக்குக் காண்பிக்கும் தேசத்துக்குப் போ. 2. நான் உன்னைப் பெரிய ஜாதியாக்கி, உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன் பேரைப் பெருமைப்படுத்துவேன்;

நீ ஆசீர்வாதமாய் இருப்பாய். 3. உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதிப்பேன், உன்னைச் சபிக்கிறவனைச் சபிப்பேன்; பூமியிலுள்ள வம்சங்களெல்லாம் உனக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்றார்.

இப்போது, இது ஒரு இறையாண்மை அழைப்பு. ஆபிரகாமைப் பற்றிய எந்த ஆரம்ப தகவல்களும் தெரியாது.

அவரைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது, ஆனால் தேவன் அவரை அழைத்தார். தேவன் ஆபிரகாமை அழைத்தார், அவர் வேறு யாரையாவது அழைத்திருந்தால், அதே கேள்வியை அதே பதிலுடன் கேட்டிருப்போம்.

இப்போது தேவன் அவருக்கு மூன்று விஷயங்களை வாக்குறுதி அளித்தார்.

1. தேசம், V1
2. வித்து, V2,
3. தேசம், ஆசீர்வாதம். V3.

அவர் மூலம் உலகத்திற்கு இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை வரும் என்று தேவன் கூறினார். அவருடைய சந்ததி மூலம் பூமியின் அனைத்து குடும்பங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.

இப்போது நாம் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள், இயேசு கிறிஸ்துவில் இரட்சிப்பை அறிந்தவர்கள்.

ஆதியாகமம் 3:9, அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் ஆதாமைக் கூப்பிட்டு: நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்றார்.

அவர் மூலம் உலகத்திற்கு இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை வரும் என்று தேவன் கூறினார். அவருடைய சந்ததி மூலம் பூமியின் அனைத்து சந்ததிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.

இப்போது நாம் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள், இயேசு கிறிஸ்துவில் இரட்சிப்பை அறிந்தவர்கள்.

ஆதியாகமம் 12:4, கர்த்தர் ஆபிராமுக்குச் சொன்னபடியே அவன் புறப்பட்டுப் போனான்; லோத்தும் அவனோடேகூடப் போனான். ஆபிராம் ஆரானைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது, எழுபத்தைந்து வயதுள்ளவனாயிருந்தான்.

அப்படியே மூட்டை கட்டிக்கொண்டு கிளம்பினான்.

உடனடி கீழ்ப்படிதல். அவர் தேவனின் இறையாண்மை அழைப்புக்கு பதிலளித்தார்.

ஆபிரகாமுக்கு சுமார் 60 வயது. அவர் தனது வாழ்க்கை முறை, அவரது தொழில், அவரது உடைமைகள், அவரது

நண்பர்கள், அவரது உறவினர்கள், அவரது மதம் என எதுவாக இருந்தாலும் சரி, முற்றிலும் உதறி வீசினார்..

"and Lot went with him."

That that was a hedge against the will of God. God said get out of there and leave your kindred. Lot went with him and became a serious problem.

இப்போது அவர் முதலில் வெளியேறியபோது, அவர் தேவனுக்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படியவில்லை.

ஆதியாகமம் 11:31-32, தேராகு தன் குமாரனாகிய ஆபிராமையும், ஆரானுடைய குமாரனும் தன் பேரனுமாயிருந்த லோத்தையும், தன் குமாரன் ஆபிராமுடைய மனைவியாகிய தன் மருமகள் சாராயையும் அழைத்துக்கொண்டு, அவர்களுடனே ஊர் என்கிற கல்தேயருடைய பட்டணத்தைவிட்டு, கானான்தேசத்துக்குப் போகப் புறப்பட்டான்; அவர்கள் ஆரான்மட்டும் வந்தபோது, அங்கே இருந்துவிட்டார்கள். 32. தேராகுடைய ஆயுசுநாட்கள் இருநூற்றைந்து வருஷம்; தேராகு ஆரானிலே மரித்தான்.

ஆதியாகமம் 12:4-ன்படி, ஆபிராமுக்கு 75 வயதாக இருந்தபோது, ஆராணை விட்டுப் புறப்பட்டார்.

படத்தைப் பெறுங்கள்.

தேவன் சொன்னார், உங்கள் தந்தையின் வீட்டை விட்டு, உங்கள் உறவினர்களை விட்டுவிட்டு, இந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறி, நான் உங்களுக்குக் காண்பிக்கும் ஒரு நாட்டிற்குச் செல்லுங்கள். ஆனால் அவனால் அவர்களை அசைக்க முடியவில்லை. அவர் லோத்திடம் சிக்கிக்கொண்டார், அவர் தனது தந்தையிடம் சிக்கிக்கொண்டார், முழு குழுவினரையும் இழுத்துச் சென்றார்.

அவர்கள் ஆரானைத் தாண்டிச் செல்லவே இல்லை, 15 வருடங்கள் அங்கேயே தங்கினார்கள்.

அது முழுமையான கீழ்ப்படிதல் அல்ல.

15 வருடங்கள் வீணாகிவிட்டன, ஒரு வகையில், இன்னும் மெசொப்பொத்தேமியாவில், இன்னும் விக்கிரகாராதனைக்குரிய நகரமாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் ஆரானும் ஊர் போலவே விக்கிரகாராதனைக்குரியதாக இருந்தது.

ஒரு சுத்தமான இடைவெளிக்கு பதிலாக, அவர் தனது உறவினர்களை இழுத்துச் சென்றார்.

தேராகு 205 வயதில் இறந்தார், அவர் ஆரானில் இறந்தார்.

தேராகுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, ஆபிரகாம் அந்த நேரத்தில் வெளியேற முடிவு செய்தார்.

தந்தையின் அளப்பரிய சக்தி மற்றும் அழுத்தத்திலிருந்து விடுபட்டவுடன், அவர் அதைச் சமாளிக்க முடியும் என்பது போன்றது.

தேவனின் அழைப்பு வரும்போது, யாரோ ஒருவர் அந்த அழுத்தத்தில் சிக்கி, முழுமையாகக் கீழ்ப்படிவதற்குத் தயங்குகிறார். ஆனால் அவர் நகர ஆரம்பித்தார். அவரது தந்தை இறந்த பிறகு.

ஆதியாகமம் 12:5, ஆபிராம் தன் மனைவியாகிய சாராயையும், தன் சகோதரனுடைய குமாரனாகிய லோத்தையும், தாங்கள் சம்பாதித்திருந்த தங்கள் சம்பத்தெல்லாவற்றையும், ஆரானிலே சுவதரித்த ஜனங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, அவர்கள் கானான்தேசத்துக்குப் புறப்பட்டுப்போய், கானான்தேசத்தில் சேர்ந்தார்கள்.

இது இன்னும் முழு வகையான கீழ்ப்படிதல் இல்லை, ஆனால் அது சிறப்பாக வருகிறது. குறைந்தபட்சம் அவர் இப்போது ஆரனை விட்டு வெளியேறுகிறார். அவர் வெப்பமான, எரியும் பாலைவனத்தைக் கடந்து முற்றிலும் தெரியாத இடத்திற்குச் செல்கிறார்.

இந்த நேரத்தில் அவருடைய நம்பிக்கை தேவனால் மதிக்கப்படுவதற்கு போதுமானது என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஆதியாகமம் 12:6-7, ஆபிராம் அந்தத் தேசத்தில் சுற்றித் திரிந்து சீகேம் என்னும் இடத்துக்குச் சமீபமான மோரே என்னும் சமூகமீட்டும் வந்தான்; அக்காலத்திலே கானானியர் அத்தேசத்தில் இருந்தார்கள். 7. கர்த்தர் ஆபிராமுக்குத் தரிசனமாகி: உன் சந்ததிக்கு இந்தத் தேசத்தைக் கொடுப்பேன் என்றார். அப்பொழுது அவன் தனக்குத் தரிசனமான கர்த்தருக்கு அங்கே ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினான்.

இப்போது, ஒரு இறையாண்மையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மனிதனின் பதிலை முதன்முறையாக இங்கே காண்கிறோம். உண்மையான தேவனை வணங்குவதன் மூலம் அவர் பதிலளிக்கிறார். விக்கிரக ஆராதனை செய்யும் தந்தையை இறக்கும் வரை அவனால் இதைச் செய்ய முடியவில்லை என்பது போலத்தான். ஆனால் அவர் உண்மையான தேவனை ஆராதித்தார்.

ஆதியாகமம் 12:8, பின்பு அவன் அவ்விடம்விட்டுப் பெயர்ந்து, பெத்தேலுக்குக் கிழக்கே இருக்கும் மலைக்குப் போய், பெத்தேல் தனக்கு மேற்காகவும்

ஆயீ கிழக்காகவும் இருக்கக் கூடாரம்போட்டு, அங்கே கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டான்.

இப்போது இதோ விசுவாசி. அவர் இப்போது உண்மையான தேவனை ஆராதிக்க வந்திருக்கிறார். அவருக்கு உருவ வழிபாடு செய்த கடந்த காலம் உண்டு. அவர் முன்னோக்கி நகர்கிறார், அவர் விசுவாசத்தின் மாதிரியாக மாறுகிறார்.

அவர் முழுமையடையவில்லை.
நிச்சயமாக அவர் சரியானவர் அல்ல.

உதாரணமாக, அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டிய முதல் சோதனை பஞ்சம், அவர் பஞ்சத்தை எதிர்கொண்டபோது, தேவனிடம் உதவி தேடுவதற்குப் பதிலாக, எகிப்தியர்களிடம் உதவி பெற முடிவு செய்தார்.

ஆபிரகாம் ஒரு சமரச சூழ்நிலையில் தன்னை அடைந்தார். அவர் பார்வோனிடம் பொய் சொல்ல வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். குறைந்தபட்சம் அவர் நினைத்தார். யூதர்களுக்குப் பிற்காலத்தில் பொதுவான பிரச்சனையாகத் தோன்றிய எகிப்தை நம்புவதற்குப் பதிலாக பஞ்சத்தில் தன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும்படி

தேவனை நம்பியிருந்தால், அந்தப் பாவத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம்..

லோத்தை அவருடன் இழுத்துச் செல்வதன் மூலம் அந்த சமமற்ற நுகத்தடியை அவர் நிலைநிறுத்தினார், அது பயங்கரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது, லோத்தின் மனைவியை உப்புத் தூணாக மாற்றியதில் ஆதியாகமம் 19வது அதிகாரத்தில் மிகப் பெரியது நமக்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

15ஆம் அதிகாரத்தில் ஆபிரகாம் பயத்தை அனுபவிப்பதைக் காண்கிறோம். விசுவாசத்தின் முன்மாதிரியான ஆபிரகாம், தேவனால் உற்பத்தி செய்ய முடியாத விதையை உற்பத்தி செய்வதற்கான முட்டாள்தனமான முயற்சியில் விபச்சாரம் செய்வதைக் கூட நாம் காண்கிறோம்.

அவனுடைய வேலைக்காரியான ஆகாரிடம் சென்று, அந்த முட்டாள்தனமான விபச்சாரத்தின் மூலம் இஸ்ரவேலின் பெருமைமிக்க, ஆணவமுள்ள எதிரிகளின் தேசத்தை உருவாக்குகிறான்.

ஆனால், அவர் அபூரணராக இருந்தபோதிலும், அவர் தனது விசுவாசமின்மை மற்றும் பாவத்திலிருந்து மீண்டு, தேவனை விசுவாசிக்கும் நம்பும் மனிதராக இருந்தார்..

எந்த மனிதனும் பரிபூரணமாக இல்லை, எந்த மனிதனும் தேவனை முழுமையாக நம்புவதில்லை.

ஆனால் ஆபிரகாம் தனது அபூரணத்துடனும் தேவனை விசுவாசிப்பதற்கு ஒரு மாதிரியாக இருந்தார். அது ஆறுதல்!

அவர் தனது நகரம், தனது தாயகம், தனது சுற்றுச்சூழல், தனது விக்ரகங்களை விட்டு வெளியேறினார், அவர் எங்கு செல்கிறார் என்று தெரியவில்லை. எனவே, அவர் விசுவாசத்தின் மாதிரியானார். அவரும் அவரது மனைவியும் வாழ்நாள் முழுவதும் மலடியாக இருந்தபோது ஒரு குழந்தைக்காக தேவனை விசுவாசித்தனர் நம்பினார்.

எபிரெயர் 11:13, இவர்களெல்லாரும், வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்டவைகளை அடையாமல், தூரத்திலே அவைகளைக் கண்டு, நம்பி அணைத்துக்கொண்டு, பூமியின்மேல் தங்களை அந்நியரும் பரதேசிகளும் என்று அறிக்கையிட்டு, விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள்.

அவர் வாக்குத்தத்தத்தைப் பெறாத விசுவாசத்தில் மரித்தார். அவர் நிறைவைக் கண்டதில்லை.

அவர் அவ்விடத்தை பார்த்ததில்லை, தேசத்தைப் பார்த்ததில்லை, ஆசீர்வாதத்தைக் கண்டதில்லை. அவர் இறந்துவிட்டார். ஆனால் தேவன் தம்முடைய வார்த்தையைக் கடைப்பிடிப்பார் என்று நம்பி மரித்தார். அதுதான் விசுவாசம்.

புறமதத்தவர்கள் கூட அவரைப் பார்த்து பயந்தனர்.

ஆதியாகமம் 23:6, எங்கள் ஆண்டவனே, நாங்கள் சொல்லுகிறதைக் கேளும்; எங்களுக்குள்ளே நீர் மகா பிரபு; எங்கள் கல்லறைகளில் முக்கியமானதிலே பிரேதத்தை அடக்கம்பண்ணும்; நீர் பிரேதத்தை அடக்கம்பண்ண எங்களில் ஒருவனும் தன் கல்லறையை உமக்குத் தடைசெய்வதில்லை என்றார்கள்.

அவரைத் தனித்து நிற்கச் செய்யும் ஒரு குணத்தை அவர்களால் பார்க்க முடிந்தது.

சாரா இறந்தபோது, புறமதத்தவர்கள் அவருக்கு கல்லறை இடத்தைக் கொடுக்க விரும்பினர், அவர் அதைச் செய்ய அனுமதிக்கவில்லை. உலகத்துக்கும் அதில் உள்ளவர்களுக்கும் கடமைப்பட்டிருக்க விரும்பாததால் அதற்கான பணத்தைத் தருவதாக அவர் வலியுறுத்தினார். அவர் அத்தகைய கடமையை விரும்பவில்லை.

ஈசாக்கிற்கு ஒரு மனைவியைக் கண்டுபிடிக்கும் நேரம் வந்தபோது, அவர் கானானியர்களிடமிருந்து ஒரு மனைவியை விரும்பவில்லை, மாறாக அவர் நம்பியவர்களிடமிருந்து ஒரு மனைவியை விரும்பினார்.

ஆதியாகமம் 23 வசனம் 4 இல் அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் அந்நியராகவே இருந்தார்.

அலைந்து திரிபவராகவே இருந்தார்.

அவர் வெளிநாட்டவராகவே இருந்தார்.

மெசப்தொமியாவின் பசுமையான நிலத்திற்கு அவர் திரும்பவே இல்லை. அவருடைய வீடு அது.

ஏன்?

எபிரெயர் 11:10, ஏனெனில், தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்துக்கு அவன் காத்திருந்தான்.

அவருக்கு தெய்வீகக் கண்ணோட்டம் இருந்தது. ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மனிதன், தனது மனித பலவீனங்களைக் கடந்து, அந்த சந்தேகத்தின் காலகட்டங்களைக் கடந்து, அந்த முட்டாள்தனமான செயல்களை முறியடித்து, அவர் நம்பிக்கையின் வாழ்க்கையைப் பேணினார்.

அவர் இந்த உலகில் மிகவும் கடினமாக இறங்கியதில்லை, அவர் எப்போதும் தேவனே கட்டி உருவாக்கிய நகரத்தைத் தேடினார். ஒரு இடத்திற்குச் சென்று ஒரு தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும், ஒரு நிலத்தைப் பெறுவதற்கும், ஆசீர்வாதமாக இருப்பதற்கும் அவர் தனது முழுச் சூழலிலிருந்தும் வெளியேறினார், எதையும் அவர் உண்மையில் பார்த்ததில்லை. ஆனால் தேவன் அதை நிறைவேற்றுவார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இறந்தார்.

எபிரெயர் 11:1, விசுவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும், காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது.

அவர் பார்த்ததில்லை என்றாலும் விசுவாசித்தார்.

ஆபிரகாம் விசுவாசத்தின் மாதிரியாக மாறுகிறார்.

அவர் பார்க்க முடியாததை விசுவாசித்தார்.

அவர் பார்த்திராததை நம்பி இறக்கிறார்.

ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு அப்படித்தான். நாம் பார்த்திராத ஒருவரை விசுவாசிக்கிறோம் , மேலும் தேவனை கட்டியவரும் படைத்தவருமான நகரத்திற்குச் செல்கிறோம் என்று நம்புகிறோம். நாம் நம் கடைசி மூச்சை சுவாசிக்கும் தருணத்தில், நாம் எப்போதும் பார்த்திராத அந்த இடத்தைக் காண்போம் என்று நித்தியமாக நம்புகிறோம்.

நம்மால் காண முடியாத ஒரு இரட்சிப்பு, நம்மால் காண முடியாத ஒரு இரட்சகர், நம்மால் பார்க்க முடியாத ஒரு பரலோகம் , நம்மால் பார்க்க முடியாத ஒரு நித்திய ஆசீர்வாதத்தை நாம் நம்புகிறோம்..

எனவே, அந்த வகையில் நாம் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள். அதாவது, ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தைப் போன்ற ஒரு விசுவாசத்தை நாம் சுமக்கிறோம். நம்முடைய எல்லா மனித குறைபாடுகளுடனும், அவரைப் போலவே, நாம் விசுவாசத்தின் மூலம் தேவனால் இரட்சிக்கப்படுகிறோம். அதுதான் பவுல் சொன்ன செய்தி.

தேவன் ஆபிரகாமைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குக் காரணம் அவர் ஒரு பரிபூரண மனிதராக இருந்ததே என்று யூதர்கள் சொல்ல முயன்றனர். ஆனால் அவர் அதற்கு அரிதாகவே இருந்தார்.

தேவன் ஆபிரகாமைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குக் காரணம், தேவன் தேவனாகவே இருக்கிறார் என்பதால்தான். தேவன் ஆபிரகாமைத் தேர்ந்தெடுத்தார், ஆபிரகாம் பதிலளித்தார், மேலும் அவர் நீதிமானாக ஆக்கப்பட்டார், ஏனென்றால் தேவன் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார், மேலும் அவர் அந்தத் தேர்விற்கு பதிலளித்தார், அவர் ஒரு பரிபூரண மனிதராக இருந்ததால் அல்ல.

நாம் விசுவாசத்தில் பதிலளிக்கும் தேவனின் கிருபையான தேர்வினால் நாமும் இரட்சிக்கப்படுகிறோம் என்பதை பவுல் நமக்கு விளக்குகிறார்..

ஆபிரகாம் கிரியைகளால் அல்ல விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டார்.

தேவனிடம் அங்கீகாரம் பெற உங்கள் சொந்த முயற்சியால் எதையும் செய்ய முடியாது. உங்களால் அது முடியாது.

உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது.

ரோமர் 3:20, இப்படியிருக்க, பாவத்தை அறிகிற அறிவு நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருகிறபடியால், எந்த மனுஷனும் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை.

Nobody comes on those terms.

ரோமர் 3:27, இப்படியிருக்க, மேன்மைபாராட்டல் எங்கே? அது நீக்கப்பட்டதே. எந்தப் பிரமாணத்தினாலே? கிரியாப் பிரமாணத்தினாலேயா? அல்ல; விசுவாசப்பிரமாணத்தினாலேயே

நீங்கள் செய்தவற்றால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள் என்றால், நீங்கள் மகிமையைப் பெறுவீர்கள்.

என்னிடம் புத்திசாலித்தனம் இருந்தது, தொலைநோக்கு பார்வை இருந்தது, நுண்ணறிவு இருந்தது, புத்திசாலித்தனம் இருந்தது, நல்ல கிரியைகளை செய்வதற்கும், தேவனிடம் நானாகவே வருவதற்குமான நீதி எனக்கு இருந்தது என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அப்போதுதான் பெருமை கிடைக்கும். உங்களுக்கு மகிமை கிடைக்கும். ஆனால் தேவனுக்கு முன் அல்ல. மனிதர்களை மகிமைப்படுத்துவதில் தேவன் இல்லை.

தேவன் தன்னை மகிமைப்படுத்துகிறார். கிரியைகளினால் எவரும் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்கப்படவில்லை.

பிலிப்பியர் 3:3-9,

ஆபிரகாம் பெற்றது என்ன?

ஒன்றுமில்லை.

தேவனுக்கு முன் இல்லை.

V 3, வேதவாக்கியம் என்ன சொல்லுகிறது? ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்று சொல்லுகிறது.

பவுல் எப்போதும் வேதத்திற்குச் செல்கிறார்.

இதோ பிரச்சினை. ஆதியாகமம் 15:6 அவர் மேற்கோள் காட்டுகிறார், "ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தார், அது அவருடைய நீதிக்காக வைக்கப்பட்டது."

அது அவர் செய்தது இல்லை. அதை அவர் விசுவாசித்தார், இல்லையா?

இரட்சிப்பு என்பது விசுவாசத்தினால்.

ஆபிரகாமின் மகத்துவத்தின் சாராம்சம் அவர் தேவனை நம்பினார். தேவனை அவரை இறையாண்மையுடன் தேர்ந்தெடுத்தார். அதுவே தேவனின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நோக்கம். அவர் நம்பிக்கையுடன் பதிலளித்தார், விசுவாசித்தார்.

ஆபிரகாம் தேவனை அவருடைய வார்த்தையின்படி ஏற்றுக்கொண்டார், தனது பொருட்களைக் கட்டிக்கொண்டு வெளியேறினார், மேலும் அவரது அனைத்து மனித பலவீனங்களுடனும் தேவனை நம்பும் ஒரு வாழ்க்கை வாழ்ந்தார், அது அவருடைய நீதிக்கான கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டது.

ஒரு மனிதன் தேவனுடன் எவ்வாறு சரியாக இருக்க முடியும்?

ஒரு பாவம் எப்படி மன்னிக்கப்படும் மற்றும் அவர் எப்படி தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நுழைய முடியும்?

அவரது சொந்த கிரியைகளால் அல்ல, மாறாக அவர் நம்புவதன் மூலம்.

அவருடைய நீதி, கிறிஸ்துவின் நீதி, அவருடைய கணக்கில் வைக்கப்பட்டது.

இப்போது, விசுவாசத்தினால் நியாயப்படுத்தப்படுதல் என்பதன் அர்த்தம் இதுதான்.

இப்போது நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது ஒரு தொழில்நுட்பச் சொல்லாகும், அது ஒரு சட்ட நிலையைக் குறிக்கிறது.

நீங்கள் கிரியைகளால் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்று வேதம் கூறுகிறது, ஆனால் நீங்கள் விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்படுகிறீர்கள், எனவே விசுவாசம் வேதத்தில் ஒரு கிரியையாக இருக்க முடியாது.

? விசுவாசம் ஒருபோதும் நியாயப்படுத்தலின் அடிப்படை அல்ல. அது ஒருபோதும் நியாயப்படுத்தப்படுவதற்கான காரணமல்ல. இது நீதிமானாக்கப்படும் வழி மட்டுமே.

விசுவாசம் என்பது வெறுமனே ஒரு உறுதியான இதயம் என்பது இரட்சிப்பின் இலவச தன்மையை வழங்குகிறது, அது அணுகுவதன் மூலம் பதிலளிக்கிறது. ஆகவே, விசுவாசம் என்பது நீங்கள் செய்யும் ஒரு வேலை, அதற்காக நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதன் மூலம்

வெகுமதியைப் பெறுவீர்கள் என்ற எண்ணம் வேண்டாம்.
இது ஒரு சேனல் மட்டுமே.

தேவன் விசுவாசியை அவருடைய விசுவாசத்தின்
தகுதியின் காரணமாக நீதிமானாக்கவில்லை , ஆனால்
நம்பப்பட்டவரின் தகுதியின் காரணமாக இலவசமாக
கொடுப்படுகிறது ..

**அப்போஸ்தலர் 13:38-39, ஆதலால் சகோதரரே, இவர்
மூலமாய் உங்களுக்குப் பாவமன்னிப்பு உண்டாகும்
என்று அறிவிக்கப்படுகிறதென்றும், 39. மோசேயின்
நியாயப்பிரமாணத்தினாலே நீங்கள் எவைகளினின்று
விடுதலையாகி**

**நீதிமான்களாக்கப்படக்கூடாதிருந்ததோ,
விசுவாசிக்கிறவன் எவனும் அவைகளினின்று
இவராலே விடுதலையாகி நீதிமானாக்கப்படுகிறான்
என்றும் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கக்கடவது.**

There's no work that can justify you!
It is simply receiving the gift.

**V 4-5, கிரியை செய்கிறவனுக்கு வருகிற கூலி
கிருபையென்றெண்ணப்படாமல்,
கடனென்றெண்ணப்படும். 5. ஒருவன் கிரியை
செய்யாமல் பாவியை நீதிமானாக்குகிறவரிடத்தில்**

விசுவாசம் வைக்கிறவனாயிருந்தால், அவனுடைய விசுவாசமே அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்படும்.

ஆபிரகாமின் விசுவாசம் உண்மையான வகையாக இருந்தது. உண்மைகளைக் கேட்டறிந்தார். அவர் அவைகளை விசுவாசித்தார் . அவர் அவர்களை விரும்பினார். நித்திய நிறைவை எதிர்பார்த்து வாழும் அவர் கர்த்தரிடம் தன் வாழ்வை ஒப்படைத்தார்.

உண்மையான விசுவாசம். கீழ்ப்படிதல் மற்றும் ஆராதனை ஆகிய உண்மையான நம்பிக்கையின் வெளிப்பாட்டிற்கு அவர் உறுதியளித்தார். இது அவருடைய சொந்த முயற்சியல்ல, எல்லாமே கிருபையால் தான்.

ரோமர் 11:6, அது கிருபையினாலே உண்டாயிருந்தால் கிரியைகளினாலே உண்டாயிராது; அப்படியல்லவென்றால், கிருபையானது கிருபையல்லவே. அன்றியும் அது கிரியைகளினாலே உண்டாயிருந்தால் அது கிருபையாயிராது; அப்படியல்லவென்றால், கிரியையானது கிரியையல்லவே.

அது ஒன்று கிருபை அல்லது கிரியை . இது இரண்டில் , ஒன்று அல்லது மற்றொன்று இருக்க முடியாது.

உங்கள் இரட்சிப்பைப் பெற நீங்கள் ஏதாவது செய்தால் அது கிருபையாக இருக்காது, அது கூலியாக இருக்கும், இல்லையா?

நீங்கள் அதற்காக உழைத்தால், தேவன் உங்களுக்குக் கடன்பட்டிருப்பார்.

ஆனால் இரட்சிப்பு கிருபையால் வருகிறது, தேவனின் தரப்பில் இலவச முழுமையான தயவு.

இது ஆபிரகாம் சம்பாதித்த ஒன்று அல்ல, மாறாக அவர் கிருபையால் கொடுக்கப்பட்ட ஒன்று.

V 5, ஒருவன் கிரியை செய்யாமல் பாவியை நீதிமானாக்குகிறவரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிறவனாயிருந்தால், அவனுடைய விசுவாசமே அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்படும்.

ஆபிரகாமின் விசுவாசம் பவுலின் கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகிறது. அது வெகுமதி பெற வேண்டிய வேலை அல்ல.

மனிதன் எந்த விதமான நல்ல கிரியைகளையும் செய்ய முடியாது. அவரால் எந்த விதமான இரட்சிப்பு பணிகளையும் செய்ய முடியாது. அவரால் எந்த விதமான நற்செயல்களையும் செய்ய முடியாது. தேவனுடன்

தன்னைச் சரியாகச் செய்ய அவனால் எதுவும் செய்ய முடியாது.

நான்கு வகையான மனித கிரியைகள் உள்ளன.

1. மிக மோசமான கிரியைகள்.

மீண்டும் பிறக்காதவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக ஒழுக்க ரீதியாக, நெறிமுறை ரீதியாக எதையும் செய்ய முடியாது, அது அவருடன் சரியான உறவைக் கொண்டுவர முடியாது..

2. நல்ல மற்றும் மோசமான கிரியைகள்.

They are bad works in the sense that they cannot earn salvation, but they are good in the sense that they're philanthropy. ஒருபுறம் உங்களிடம் கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர் என்ற தீமை உள்ளது, மறுபுறம், உங்களிடம் கிறிஸ்தவரல்லாத நன்மை உள்ளது.

அவர்களில் யாரும் அவர்களை மீட்கப் போவதில்லை.

3. Bad-good works.

அது நயவஞ்சகர்களின் கிரியைகள். அவர்கள் நல்ல கிரியைகள், மத கிரியைகள், தெய்வீக கிரியைகள் செய்ய முயற்சி செய்கிறார்கள் ஆனால் அவை கெட்ட-நல்ல செயல்கள்.

4. நல்ல மற்றும் நல்ல கிரியைகள்.

அவர் கெட்ட-கெட்ட கிரியைகள் , நல்ல-கெட்ட கிரியைகள் மற்றும் கெட்ட-நல்ல கிரியைகள் செய்ய முடியும், ஆனால் நல்ல-நல்ல கிரியைகள் செய்ய முடியாது. அது உதவுமா?

ஒரு மனிதன் நல்ல-நல்ல கிரியைகள் செய்வது சாத்தியமற்றது, அது அவனை தேவனுடன் மீட்பின் உறவைக் கொண்டுவரும்.

ஏனெனில் மனிதன் செயலற்றவன்.

ரோமர் 3:10-11, அந்தப்படியே: நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை; 11. உணர்வுள்ளவன் இல்லை; தேவனைத் தேடுகிறவன் இல்லை;

நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளால் எந்த மாம்சமும் நியாயப்படுத்தப்படாது.

ஏசாயா 64:6, நாங்கள் அனைவரும் தீட்டானவர்கள்போல இருக்கிறோம்; எங்களுடைய நீதிகளெல்லாம் அழுக்கான கந்தைபோல இருக்கிறது, நாங்கள் அனைவரும் இலைகளைப்போல் உதிருகிறோம்; எங்கள் அக்கிரமங்கள் காற்றைப்போல் எங்களை அடித்துக்கொண்டுபோகிறது.

எனவே, விசுவாசம் என்பது யாரோ ஒருவர் நல்ல-நல்ல கிரியைகளை செய்வதல்ல, அதற்காக அவர்கள் இரட்சிப்பின் வெகுமதியைப் பெறுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் கெட்ட-கெட்ட கிரியைகளை , நல்ல-கெட்ட கிரியைகளை அல்லது கெட்ட-நல்ல கிரியைகளை மட்டுமே செய்ய முடியும் என்பதை அறிந்த ஒருவர், மேலும் விரக்தியில் அவர்கள் அவர்களின் இயலாமையிலிருந்து அவர்களை மீட்க தேவனிடம் மன்றாடுவார்கள்.

நாம் செய்த சில கிரியைகளால் நாம் நீதியைப் பெற்றால், அதில் எந்த கிருபையும் இருக்காது, அது வெறும் தகுதியாக இருக்கும். இது கிரியைக்கு செல்வது போலவும், உங்கள் எட்டு மணிநேரத்தை ஒதுக்குவது போலவும், வார இறுதியில் உங்கள் காசோலையைச் சேகரிப்பதைப் போலவும் இருக்கும்.

You don't go to your boss and say, "I have given a full week, please be gracious and pay me." You don't want grace, you want pay for your works. Your boss is in debt to you. God is not.

தேவன் யாருக்கும் கடனாளி அல்ல. நீங்கள் சேமிக்கும் ஊதியம் பெற முடியாது. தேவன் உங்களுக்கு எதுவும் கடன்பட்டிருக்கவில்லை, அது வேதத்தில் தெளிவாக உள்ளது.

உங்கள் கிரியைகளில் உங்களை இரட்சிக்க முடியவில்லை.

உங்கள் சொந்த கிரியைகளால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியாது, ஏனெனில் உங்கள் கிரியைகள் உங்கள் கடந்தகால பாவத்திற்கு எந்த ஏற்பாடும் செய்யவில்லை.

தற்போதைய நீதியால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியாது, ஏனென்றால் அது உங்கள் கடந்தகால பாவத்தை ஒன்றும் செய்யாது. அதற்கு கணக்கு இல்லை. அது அதை சமாளிக்காது.

நீங்கள் கிரியைகளால் மீட்கப்பட்டால், உங்கள் கடந்தகால பாவங்களுக்கு எவ்வாறு பரிகாரம் கிடைக்கும்?

இரண்டாவதாக, விழுந்துபோன உயிரினங்கள் தெய்வீக தரத்தை உருவாக்க முடியாது மற்றும் தெய்வீக தரநிலை "சரியாக இருக்கும் நிலைக்கு வர முடியாது."

மூன்றாவதாக, நீங்கள் கிரியைகளால் மீட்கப்பட்டீர்கள் என்று சொன்னால், கிறிஸ்துவின் மரணம் முற்றிலும் தேவையற்றது.

நான்காவதாக, மனிதனின் மகிமையால் தேவனின் மகிமை மறைந்துவிடும்.

And so, verse 5 says: "It is to him that worketh not but believes on the One who justifies the ungodly." And

inherent in that concept is that you see yourself as ungodly.

தேவன் யாரையும் ஏற்றுக்கொள்வாரா, மோசமான கேவலமான சாக்கடை வகை மனிதர்களுடன் நல்ல வகையான மனிதர்களையும் கூட ஏற்றுக்கொள்கிறாரா?

மத்தேயு 20.

கிருபையை நாம் புரிந்து கொள்ளாததால் மக்கள் புரிந்து கொள்ள மிகவும் கடினமான உவமைகளில் ஒன்று. All we understand is reward and debt and pay and wages, hard for us to understand grace.

மத்தேயு 20:1-2, பரலோகராஜ்யம் வீட்டெஜமானாகிய ஒரு மனுஷனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது; அவன் தன் திராட்சத்தோட்டத்துக்கு வேலையாட்களை அமர்த்த அதிகாலையிலே புறப்பட்டான். 2. வேலையாட்களுடன் நாளொன்றுக்கு ஒரு பணம் கூலிபேசி, அவர்களைத் தன் திராட்சத்தோட்டத்துக்கு அனுப்பினான்.

அனேகமாக காலை ஆறு மணியளவில், வேலையின் அடிப்படையில் அவர்களின் நாள் தொடங்கியதும், அவர் வெளியே சென்று காலை 6 மணிக்கு தொழிலாளர்களைக் கூட்டிச் சென்றார்.

அவர் தொழிலாளர்களுடன் உடன்பட்டபோது, அவர் ஒரு நாளைக்கு ஒரு டெனாரியஸுக்கு denarius ஒப்புக்கொண்டார், இது உழைப்புக்கான நிலையான ஊதியம்.

மத்தேயு 20:3-7, மூன்றாம் மணிவேளையிலும் அவன் புறப்பட்டுப்போய், கடைத்தெருவிலே சும்மா நிற்கிற வேறு சிலரைக் கண்டு: 4. நீங்களும் திராட்சத்தோட்டத்துக்குப் போங்கள்; நியாயமானபடி உங்களுக்குக் கூலி கொடுப்பேன் என்றான்; அவர்களும் போனார்கள். 5. மறுபடியும், ஆறாம் ஒன்பதாம் மணிவேளையிலும் அவன் போய் அப்படியே செய்தான். 6. பதினோராம் மணிவேளையிலும் அவன்போய், சும்மா நிற்கிற வேறு சிலரைக்கண்டு: நீங்கள் பகல் முழுவதும் இங்கே சும்மா நிற்கிறதென்ன என்று கேட்டான். 7. அதற்கு அவர்கள்: ஒருவனும் எங்களுக்கு வேலையிடவில்லை என்றார்கள். அவன் அவர்களை நோக்கி: நீங்களும் திராட்சத்தோட்டத்துக்குப் போங்கள், நியாயமானபடி கூலி பெற்றுக்கொள்வீர்கள் என்றான்.

எனவே, மாலை 6 மணிக்கு, இவர்கள் ஒரு மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். மற்றவர்கள் பன்னிரண்டு மணி நேரம் வேலை செய்து வருகிறார்கள்.

மத்தேயு 20:8-16, சாயங்காலத்தில்,
 திராட்சத்தோட்டத்துக்கு எஜமான் தன்
 காரியக்காரனை நோக்கி: நீ வேலையாட்களை
 அழைத்து, பிந்திவந்தவர்கள் தொடங்கி
 முந்திவந்தவர்கள்வரைக்கும் அவர்களுக்குக் கூலி
 கொடு என்றான். 9. அப்பொழுது பதினோராம்
 மணிவேளையில் வேலையமர்த்தப்பட்டவர்கள் வந்து
 ஆளுக்கு ஒவ்வொரு பணம் வாங்கினார்கள். 10. முந்தி
 அமர்த்தப்பட்டவர்கள் வந்து, தங்களுக்கு அதிக கூலி
 கிடைக்கும் என்று எண்ணினார்கள், அவர்களும்
 ஆளுக்கு ஒவ்வொரு பணம் வாங்கினார்கள். 11.
 வாங்கிக்கொண்டு, வீட்டெஜமாளை நோக்கி: 12.
 பிந்திவந்தவர்களாகிய இவர்கள் ஒரு மணி
 நேரமாத்திரம் வேலை செய்தார்கள்; பகலின்
 கஷ்டத்தையும் வெயிலின் உஷ்ணத்தையும் சகித்த
 எங்களுக்கு இவர்களைச் சமமாக்கினீரே என்று
 முறுமுறுத்தார்கள். 13. அவர்களில் ஒருவனுக்கு அவன்
 பிரதியுத்தரமாக: சிநேகிதனே, நான் உனக்கு
 அநியாயஞ்செய்யவில்லை; நீ என்னிடத்தில் ஒரு
 பணத்துக்குச் சம்மதிக்கவில்லையா? 14.
 உன்னுடையதை நீ வாங்கிக்கொண்டு போ, உனக்குக்
 கொடுத்ததுபோலப் பிந்தி வந்தவனாகிய இவனுக்கும்

கொடுப்பது என்னுடைய இஷ்டம். 15.
என்னுடையதை என் இஷ்டப்படி செய்ய எனக்கு
அதிகாரமில்லையா? நான்
தயாளனாயிருக்கிறபடியால், நீ
வன்கண்ணனாயிருக்கலாமா என்றான். 16.
இவ்விதமாக, பிந்தினோர் முந்தினோராயும்,
முந்தினோர் பிந்தினோராயும் இருப்பார்கள்;
அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர்,
தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர் என்றார்.

God bestows grace, the same grace, the same
magnanimous grace, the same benefits of grace on the
people who just slide in by the hair of their chinny-chin-
chin, just as much as those who have served their whole
life long. That's hard for us to understand someone like
this. That's grace, equally bestowed on all.

ரோமர் 4:5, ஒருவன் கிரியை செய்யாமல் பாவியை
நீதிமானாக்குகிறவரிடத்தில் விசுவாசம்
வைக்கிறவனாயிருந்தால், அவனுடைய விசுவாசமே
அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்படும்.

யாராக இருந்தாலும், எப்பொழுது வந்தாலும், அவர்கள்
அனைவருக்கும் கிருபை ஒன்றே. விசுவாசத்தினாலே அது
அவர்களுக்கு நீதியாக எண்ணப்படுகிறது.

நாம் நீதிமாண்கள் அல்ல, ஆனால் நீதி நம் கணக்கில் வைக்கப்பட்டுள்ளது! ஒரு அற்புதமான சிந்தனை!

யோபு 9:20, நான் என்னை நீதிமானாக்கினாலும் என் வாயே என்னைக் குற்றவாளியாக்கும்; நான் உத்தமன் என்று சொன்னாலும், நான் மாறுபாடானவன் என்று அது சாட்சிகொடுக்கும்.

உங்களை நீங்களே நியாயப்படுத்த முடியாது. இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நீங்கள் என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அதற்கு நேர்மாறாகச் செய்து, நீங்கள் தேவபக்தியற்றவர், நீங்கள் முற்றிலும் தேவபக்தியற்றவர் என்பதை உறுதிப்படுத்த அது ஏதுவாகும்.

அதுதான் பரிசேயர்களின் பிரச்சனையாக இருந்தது. அவர்கள் தங்கள் தெய்வபக்தியை ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள், அதனால் அவர்கள் மீட்க முடியாதவர்களாக இருந்தனர், ஏனென்றால் தேவன் ஒரு வகையான நபரை மட்டுமே நீதிமானாக்குகிறார்.

தேவன் எப்படிப்பட்டவர்களை நீதிமானாக்குகிறார்?
தெய்வபக்தியற்ற மனிதரை.

எல்லா வகையான மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் அதை ஒப்புக்கொள்ள தயாராக இல்லை.

தேவன் பக்தியற்றவர்களை மட்டுமே நியாயப்படுத்த முடியும். அதனால் தான் யாரேனும் தாங்கள் இருக்கும் வழியில் தான் சரி என்று நினைக்கும் போது அவர்கள் மீள முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

பரிசேயர்கள் தங்களைப் பற்றிய அந்த மதிப்பீட்டை ஏற்கத் தயாராக இல்லை, அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை நிராகரித்தனர்.

லூக்கா 5:31-32, இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: பிணியாளிகளுக்கு வைத்தியன் வேண்டியதேயல்லாமல் சுகமுள்ளவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை. 32. நீதிமான்களையல்ல, பாவிக்களையே மனந்திரும்புகிறதற்கு அழைக்க வந்தேன் என்றார்.

மனிதன் தெய்வபக்தியற்றவன்.

ஒரு நீதியும் பரிசுத்தமுமான தேவன் எப்படி துன்மார்க்கரை மன்னிக்க முடியும்?

ஏனென்றால், அவர்களுடைய பாவம் இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது சுமத்தப்பட்டதால், அவர்களுக்கு நீதியைக் கணக்கிடுவதற்கு அவர் உரிமை பெற்றுள்ளார்.

அவர் சிலுவையில் மரித்தபோது, நாம் அவருடைய நீதியைப் பெறுவதற்காக, அவர் நம்முடைய பாவங்களைத் தம்முடைய சரீரத்திலே சுமந்தார்.

ஆபிரகாமின் அனுபவம் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதல்ல.

இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் மற்றொரு சிறந்த ஆளுமையான தாவீதை பவுல் தேர்ந்தெடுக்கிறார்.

V 6-8, அந்தப்படி, கிரியைகளில்லாமல் தேவனாலே நீதிமானென்றெண்ணப்படுகிற மனுஷனுடைய பாக்கியத்தைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு: 7. எவர்களுடைய அக்கிரமங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவர்களுடைய பாவங்கள் மூடப்பட்டதோ, அவர்கள் பாக்கியவான்கள். 8. எவனுடைய பாவத்தைக் கர்த்தர் எண்ணாதிருக்கிறாரோ, அவன் பாக்கியவான் என்று தாவீது சொல்லியிருக்கிறான்.

பவுல் அவர்களுக்கு எதிராக ஆபிரகாமைப் பயன்படுத்தினார், இப்போது அவர் அவர்களின் மற்றொரு பெரிய ஹீரோ தாவீதை பயன்படுத்தப் போகிறார்.

வசனம் 7 இல் அக்கிரமம் மற்றும் பாவத்தால் வகைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பாவி.

வசனம் 8 இல் ஒரு பாவி பாவத்தால் வகைப்படுத்தப்படுகிறார்.

இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் கர்த்தர் மன்னிக்கிறார் , அந்த பாவத்தை அந்த நபருக்கு எதிராக வைக்க மாட்டார் . எனவே, அது கிரியைகளால் நடக்கவில்லை என்பதை நாம் அறிவோம், ஏனென்றால் இரண்டு வசனங்களும் ஒரு நபரை ஒரு பாவி என்று வரையறுக்கின்றன.

ஒரு பாவி ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

அவர் மன்னிக்கப்பட்டிருந்தால் அல்லது கர்த்தர் அவருடைய பாவத்தை அவர் கணக்கில் வைக்கவில்லை என்றால் மட்டுமே நீங்கள் சொல்ல முடியும்.

அது சரியாகத்தான் இருக்கிறது.

இது கிரியைகளால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் வருகிறது.

உண்மையில் பாக்கியவான் யார் என்றால் தன் பாவம் மன்னிக்கப்படுபவனே.

இது சங்கீதம் 32:1-2ல் இருந்து ஒரு மேற்கோள்.

தாவீதின் வாழ்க்கையின் அந்த நேரத்தில், அவர் குற்றத்தை அறிந்தார். அவர் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவர்

கொலைச் சம்பவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். அவர் தனது சிங்காசனத்தையும் தனது சொந்த நல்லொழுக்கத்தின் பரிசுத்தத்தையும் இழிவுபடுத்தினார். அவர் ஒரு மோசமான பாவம் செய்தவர்.

சங்கீதம் 51 இல், அவர் அத்தகைய வேதனையையும் வலியையும் அனுபவித்தார். தேவன் தன்னை கைவிட்டது போல் உணர்ந்தான். அவர் குற்ற உணர்ச்சியின் கொடூரமான அனுபவத்தில் இருந்தார்.

அவர் சங்கீதம் 32 இல் அவரது வாழ்க்கைச் சாறுகள் வறண்டுவிட்டன என்று கூறுகிறார், அதுதான் குற்றம் ஏற்படும் போது நடக்கும். கவலை தலையில் அழுத்தத்தை உருவாக்குகிறது, இது இரத்த ஓட்டத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது, இது வாழ்க்கை சாறுகளில் ஒன்றாகும்.

எல்லாவற்றின் மத்தியிலும் அவர் தேவனின் நற்குணத்தை அனுபவித்தார். “எவனுடைய பாவங்களை கர்த்தர் மன்னிக்கிறானோ அவன் பாக்கியவான்” என்று அவர் இரண்டு முறை சொன்னதில் ஆச்சரியமில்லை. அதுதான் உண்மையான பாக்கியவான்.

தாவீதுக்கு மன்னிப்பு தெரியும். எனவே, தாவீது பவுலின் கருத்தை ஆதரிக்கிறார்.

ஆபிரகாம் மோசேயின் காலத்திற்கு முந்தைய நபர்,

தாவீது ஒரு மோசேயின் உருவம்.

ஆபிரகாம் மோசேயின் உடன்படிக்கையின் தெளிவான வரையறைக்கு முந்தியவர், எனவே தேவன் நம்பிக்கையால் மோசேக்கு முந்தைய மக்களை மீட்டுக்கொள்வதைக் காண்கிறோம்.

மோசேயின் காலத்தில் தேவன் விசுவாசத்தால் மக்களை மீட்டுக்கொள்வதாக தாவீதை நமக்குக் காட்டுகிறார். புதிய ஏற்பாடு அதை நம் சகாப்தத்தில் கொண்டு செல்கிறது.

எப்பொழுதும், எல்லா நேரங்களிலும் மீட்பு என்பது விசுவாசத்துக்குரிய விஷயமாகும், இதன் விளைவாக உட்செலுத்தப்பட்ட நீதி உள்ளது.

இஸ்ரவேலின் மகத்தான ராஜா தாவீது, கர்த்தராகிய ஆண்டவர் கிரியைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நீதியைக் கருதும் மனிதனின் ஆசீர்வாதத்தை விவரிக்கிறார்.

வசனம் 5 இல் அவர் தேவபக்தியற்றவர்களை நீதிமானாக்குகிறார் என்று கூறுகிறார், அவருடைய விசுவாசம் நீதியாக எண்ணப்படுகிறது, இங்கே தாவீது அதையே கூறுகிறான், கர்த்தர் அவனுடைய பாவத்தை அவன் மீது சுமத்தவில்லை, மாறாக நீதியை அவனுடைய தலையின் மேல் சுமத்தினார்.

அது என்ன நியாயம்?

இயேசு கிறிஸ்துவின் நீதி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது.

சங்கீதம் 84 ஒரு கணம். பல்வேறு வசனங்கள் இந்த சிக்கலைக் கையாளுகின்றன, அவற்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது கடினம். ஆனால் இது,

சங்கீதம் 84:1-2, சேனைகளின் கர்த்தாவே, உமது வாசஸ்தலங்கள் எவ்வளவு இன்பமானவைகள்! 2. என் ஆத்துமா கர்த்தருடைய ஆலயப்பிராகாரங்களின்மேல் வாஞ்சையும் தவனமுமாயிருக்கிறது; என் இருதயமும் என் மாம்சமும் ஜீவனுள்ள தேவனை நோக்கிக் கெம்பீர சத்தமிடுகிறது.

இங்கே தேவனுடன் ஐக்கியம் தேடும் ஒரு தனிமனிதன்.

தேவனுடன் நெருக்கத்தை அனுபவிக்கும் ஒரு நபர் இங்கே இருக்கிறார்.

இங்கே தேவனால் அறியப்பட்டவர், தேவனை அறிந்தவர்.

இங்கே ஒரு உறவில் நுழைந்தவர், தேவனுடன் விஷயங்களைச் சரிசெய்தவர்.

சங்கீதம் 84:3-4, என் ராஜாவும் என் தேவனுமாகிய சேனைகளின் கர்த்தாவே, உம்முடைய பீடங்களண்டையில் அடைக்கலான் குருவிக்கு வீடும்,

தகைவிலான் குருவிக்குத் தன் குஞ்சுகளை வைக்கும் கூடும் கிடைத்ததே. 4. உம்முடைய வீட்டில் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் எப்பொழுதும் உம்மைத் துதித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். (சேலா.)

இது என்ன சொல்கிறது?

ஒரு குருவி என்பது வேதத்தின் மதிப்பற்ற தன்மையின் சின்னம், அடிப்படையில், மதிப்பற்ற தன்மையின் வேதத்தின் சின்னம். நீங்கள் சிட்டுக்குருவிகள் மிகவும் மலிவாக வாங்கலாம். சிட்டுக்குருவிகள் மலிவாக இருந்தன. அவர்கள் ஒரு காசுக்கு இரண்டு வாங்கலாம் , but if you wanted to buy two farthings worth, they would throw in an extra sparrow. Worthless, cheap.

ஆனால், தேவனுடனான சரியான உறவில், மதிப்பற்றவர் எல்லையற்ற மதிப்புமிக்கவராக மாறுகிறார். சிட்டுக்குருவி ஒரு வீட்டைக் கண்டுபிடித்தது. swallow என்பது அமைதியின்மை சின்னமாகும்.

ஆனால் swallow தேவனின் முன்னிலையில் தனக்கென ஒரு கூடு கண்டுபிடித்தது. மதிப்பற்றது எல்லையற்ற மதிப்புமிக்கதாகிறது. அமைதியற்றவர் ஓய்வைக் காண்கிறார்.

ஒரு அற்புதமான மாற்றம் உள்ளது. தேவன் பாவியை, பக்தியில்லாதவனைப் பார்க்கிறார். விசுவாசத்தில் அவர்கள் மீட்பரை அரவணைக்கச் செல்லும்போது, அவரில் மட்டுமே இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை அறிந்தால், அந்த நேரத்தில் தேவன் பாவியின் அழுகையை ஏற்றுக்கொள்கிறார், மேலும் அவர் மீது பாவத்தை சுமத்தமாட்டார்.

அந்த பாவம் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு மாற்றப்படுகிறது. அவர் அதை சிலுவையில் சுமக்கிறார். அவனுடைய நீதி அந்த பாவிக்கு மாற்றப்படுகிறது.

அதுவே முக்தி என்று நாம் அறிந்த தெய்வீக பரிவர்த்தனை. அது ஆசீர்வாதம்.

உங்கள் பாவங்கள் உங்களை நியாயம் தீர்க்க போதும். என் பாவங்கள் என்னை என்றென்றும் நரகத்திற்கு அனுப்ப போதுமானவை, அவைகள் மன்னிக்கப்படாவிட்டால் அவைகள் ஏற்படுத்தும் கவலையைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல முடியாது.

The Lord just sends our sins away? How far?

சங்கீதம் 103:12, மேற்குக்கும் கிழக்குக்கும் எவ்வளவு தூரமோ, அவ்வளவு தூரமாய் அவர் நம்முடைய பாவங்களை நம்மைவிட்டு விலக்கினார்.

அது ஒரு ஆசீர்வாதம்.

லேவியராகமம் 16:21-22, அதின் தலையின்மேல் ஆரோன் தன் இரண்டு கைகளையும் வைத்து, அதின்மேல் இஸ்ரவேல் புத்திரருடைய சகல அக்கிரமங்களையும் அவர்களுடைய எல்லாப் பாவங்களினாலும் உண்டான அவர்களுடைய சகல மீறாதல்களையும் அறிக்கையிட்டு, அவைகளை வெள்ளாட்டுக்கடாவினுடைய தலையின்மேல் சுமத்தி, அதை அதற்கான ஆள்வசமாய் வனாந்தரத்துக்கு அனுப்பிவிடக்கடவன். 22. அந்த வெள்ளாட்டுக்கடா அவர்களுடைய அக்கிரமங்களையெல்லாம் தன்மேல் சுமந்துகொண்டு, குடியில்லாத தேசத்துக்குப் போவதாக; அவன் அந்த வெள்ளாட்டுக்கடாவை வனாந்தரத்திலே போகவிடக்கடவன்.

ஆசாரியர் ஆட்டின் மீது கைகளை வைத்து ஆட்டை அனுப்பினார். முகாமுக்கு வெளியே அனுப்பப்பட்ட பலிகடாவின் யோசனை அங்குதான் கிடைக்கிறது.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி யோவான் ஸ்னானகன் என்ன சொன்னார்?

யோவான் 1:29, மறுநாளிலே யோவான் இயேசுவைத் தன்னிடத்தில் வரக்கண்டு: இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி.

மன்னிப்பு என்பது நமது பாவங்கள் அனைத்தையும் நீக்குவதாகும்.

இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது, அதற்குப் பிறகு வரப்போகும் மக்களின் பாவங்களை மட்டும் அல்ல, முன்பு வந்த பாவங்களையும் அவர் கையாண்டார். ஆபிரகாமின் பாவமும் சிலுவையில் தீர்க்கப்பட்டது! பாவம் இனி மறைக்கப்படவில்லை, அது வெளிப்பட்டு அனுப்பப்பட்டது.

தேவன் நம் பாவங்களை நம்மிடம் சுமத்த முடியாத ஒரே வழி, தண்டனையை அனுபவிக்கும் ஒருவருக்கு அவற்றைக் கணக்கிடுவதுதான். அதைத்தான் அவர் செய்தார், பின்னர் அவருடைய நீதியை நமக்குக் கொடுத்தார்.

முடிவுரை:

பெலிக்ஸ் ஜார்டியோவுக்கு Felix Jardeo 60 வயது. அவர் பிலிப்பைன்ஸில் வாழ்ந்தார், வேறு யாரும் வசிக்காத இடம் அது. அவர் ஒரு சிறிய பண்ணையில் விவசாயம் செய்தார். மேலும் உழுவதற்கு உதவியாக ஒரு எருது வாங்குவதற்காக அவர் தனது பணத்தை பல ஆண்டுகளாக சேமித்து

வைத்தார். கடைசியில் அவர் போதுமான பணத்தைச் சேமித்து, வாங்குவதற்காக ஒரு எருமையைத் தேடி சென்றார். அவர் கண்டுபிடித்தது என்ன தெரியுமா? பிலிப்பைன்ஸ் அரசாங்கம் அனைத்து பிலிப்பைன்ஸ் காகிதப் பணத்தையும் பாகோங் லிபுனான் bagong lipunan எனப்படும் புதிய நாணயத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டதால், அவர் சேமித்த பணம் அனைத்தும் பயனற்றது. எனவே, 1975 ஆம் ஆண்டில், அவர் ஒரு சிறிய பள்ளி மாணவனை, அவருக்கு எழுதவும் படிக்கவும் தெரியாததால் அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுத அவனை பயன்படுத்தினார், மேலும் அந்த சிறுவன் ஜனாதிபதிக்கு கடிதம் எழுதினான். அவர் சொன்னார், "என்ன இருந்தாலும், மிஸ்டர் ஜார்டியோ ஏழை மட்டுமே, அவர் படிக்கவில்லை, எழுதவில்லை, அவர் ஒரு அறிவற்ற விவசாயி, தயவுசெய்து அவரது பணம் உபயோக பட அனுமதிக்க முடியுமா?"

அவருக்கு ஒரு கடிதம் திரும்ப கிடைத்தது. அதில் கூறியிருப்பதாவது: "பானங்களை மாற்றுவதற்கான காலக்கெடு ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டதால், சட்டத்தை பின்பற்ற வேண்டும். இனி புதிய மசோதாக்களை கொண்டு உங்கள் மசோதாக்களை அரசாங்கம் மாற்ற முடியாது; பிலிப்பைன்ஸ் அதிபர் கூட இந்த விதியில் இருந்து விதிவிலக்கல்ல..". ஆனால் கடிதம் அங்கு முடிவடையவில்லை. அது மேலும் கூறியது: "இருப்பினும், இந்த பணத்தை சேமிக்க நீங்கள் உண்மையிலேயே கடினமாக உழைத்தீர்கள் என்று நான் நம்புவதால், எனது

சொந்த நிதியிலிருந்து புதிய பணத்தை உங்களுக்கு தருகிறேன், இப்போது உங்கள் எருதுகளை வாங்க முடியும்." அந்தக் கடிதத்தில், "உங்கள் நண்பர், பிலிப்பைன்ஸ் அதிபர் ஃபெர்டினாண்ட் மார்கோஸ் "Your friend, Ferdinand Marcos, president of the Philippines."

மனிதனுக்கு உரிமை இல்லை.

ஜனாதிபதி தனது சொந்த நிதியிலிருந்து அவருக்கு வழங்கினார்.

நானும் அப்படித்தான் நீங்களும் அதே நிலையில் தான் இருக்கிறீர்கள்.

நம் வாழ்நாள் முழுவதும் நாம் குவித்து வைத்திருக்கும் அனைத்து பொருட்களும் பயனற்றவை.

நீங்கள் எதுவும் செய்யவோ அல்லது சொல்லவோ அதை மதிப்புமிக்கதாக மாற்றப் போவதில்லை, ஆனால் தேவன் தகமுள்ள இதயத்தைப் பார்க்கும்போது, அவர் தனது நாணயத்தை அதன் கணக்கில் வைக்கிறார். தேவனுடைய நீதியை கொண்டிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்.